

komme da til at staa ene i hele Verden, thi baade Frankrig, Amerika og Norge ere gaaede med til en høj Beskyttelse, og jeg tænker, at vore Demokrater kunne gaa med uden at tage Skade paa deres demokratiske Sindelag. Det lyder stadig: Hvad kan det nytte? men jeg beder Tingets ærede Medlemmer om at gaa 10—12 Aar tilbage, saa ville De se, at paa det Tidspunkt blev Sverige sammenlignet med Danmark, som om vi vare et, vi fik Citater fra svenske Aviser optagne i danske Blade om, at Sverige ikke var saa galt, at det vilde have Landbrugsbeskyttelse. Det kunde ogsaa udføre, og saa vilde det ikke nytte, men i 1888 gik Sverige med til en Toldbeskyttelse, og hvad sker saa? Saa kan man ikke længer sammenligne os med Sverige, og saa forklarer man os, at vi, som bo paa denne Plet, ere de eneste i hele Verden, der ere saaledes stillede, at vi nok kunne bære, at andre sende os deres Overproduktion. Saa skriv Bladene og særlig Oppositionsbladene: Ja Sverige er gaaet med, men det demokratiske Norge gaar aldrig med til Toldbeskyttelse. Der er der Demokrater, frisindede Mænd. Men hvad er sket? Ja, det har vist sig, at den praktiske Følge af, at Sverige gik med, var, at selv Norge nu ogsaa er gaaet med til Toldbeskyttelse. Det viste sig straks i Sverige, at Ejendomspriserne, som vare begyndt at dale, gik op, og det blev særlig bestemmende for Norge, at saa snart Sverige fik Beskyttelse, kunde man der betale sine Arbejdere en bedre Dagløn. Tinget vil indrømme mig, at vi i Danmark komme til at gaa den samme Vej, idet det viser sig, at fra den Dag Sverige fik Toldbeskyttelse, formindskes Antallet af de svenske Arbejdere, der rejse hertil, og det er ikke umuligt, at man engang, hvis Danmark ikke gaar med til Toldbeskyttelse, vil faa det Særsyn, at danske Arbejdere rejse til det toldbeskyttede Sverige for at tage Arbejde. Det er den virkelige og nøgne Kendsgerning. Det, vi forlange, er ikke andet end at blive stillede lige med de andre Erhverv ikke alene her i Landet, men i saa godt som hele den øvrige civiliserede Verden. Jeg hørte for nogle Dage siden, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) sagde, at han satte

høj Pris paa at vinde Landarbejderne. Dem vinder han kun ved at opfylde sit Valgsprog: Frihed, Lighed og Broderskab, og lade Landarbejderne nyde den samme Lighed som Arbejderne i Købstæderne. Det er jo virkelig saaledes, at Købstadsarbejderne leve under beskyttede Forhold, hvorimod de stakkels Landarbejdere skulle gaa for en ringe og simpel Løn, fordi de ingen Beskyttelse have, og mangen Gang maa de gaa fra deres Arbejde derhjemme, deres egentlige Livsarbejde, ind til de toldbeskyttede Byer. Jeg mener, at der her er en Opgave for det ærede Medlem, der er Demokrat, hvormed han kunde komme mig til Hjælp for at tilvejebringe denne Lighed. Der er et Ord, der i daglig Tale hedder: Teori og Praksis. Jeg tænker her paa det ærede Medlem for Slagelse (Køedt). Jeg indrømmer, at hans teoretiske Betragtninger vare smukke, men der er noget, der hedder Praksis, og den, tror jeg nok, staar paa min Side, thi hvis hans Frihandelteori var rigtig, skulde der i Danmark opvokse en blomstrende Landarbejderstand og en daarlig Arbejderstand i Byerne; men nu giver Praksis netop mig Ret: Landarbejderklassen er daarligt stillet, hvorimod de beskyttede netop sidde paa Flæsket. Jeg vil derfor henstille til den ærede Forsamling at tage disse Bemærkninger under Overvejelse, for dette Præfald kan i Længden ikke taales, og det er min fulde Overbevisning, at man vil komme til Beskyttelse, men jeg betragter hvert eneste Aar, der gaar hen, før man faar Beskyttelse, som et stort nationalt Tab for Landet. Hermed skal jeg slutte.

Anden Viceformand (Trier): Jeg skal bede efterfølgende Talere ved Udviklingen af deres Tanker tage billigt Hensyn til, at vi nærme os Midnat og gerne skulle have Forhandlingerne afsluttede i Aften.

Frederiksen: Jeg skal gerne rette mig efter den højtærede Formands Anmodning og ikke tale længere end højst nødvendig, men jeg har nogle enkelte Bemærkninger, som det maaske maa være mig tilladt at fremsætte. Der findes paa Finanslovens § 27 et Beløb opført som rentefrit Laan til de lollandske Diger.